

му въ Сливенъ и за опаснитѣ послѣдици отъ намирането у него на изпратенитѣ писма, както за комитетскитѣ членове въ Сливенъ, тъй и за тѣзи въ Елена. Тѣй загрижени тѣ били приятно изненадани отъ благополучното пристигане на дѣдо духовникъ, както и отъ благополучно завършената мисия.

За щастие, голѣмо щастие, никой турски заптия, служащъ или чиновникъ, нито по пжтя, нито пъкъ въ Сливенъ, си позволилъ да обезпокои дѣдо духовникъ за прѣглеждане на тескерето му.

Слѣдъ вечеря въ метоха, макаръ и дѣдо духовникъ да билъ доста уморенъ отъ дългото прѣзбалканско пжтуване, се събрали всички членове на ко-